



### Galina Miklínová

Jeśli podczas wieszania prania rozpaczliwie zastanawiasz się, gdzie zgubiła się druga skarpetka do pary, oto odpowiedź: To wina niedoparków!

Prawdopodobnie najśłynniejsza czeska ilustratorka książek dla dzieci i młodzieży po 2000 roku. Największą popularność zdobyła jej współpraca z poetą Pavlem Šrutem (1940–2018), przede wszystkim wspólna trylogia powieściowa pt. „Lichožrouti“ (nagroda „Książka Dziesięciolecia“ w konkursie Magnesia Litera, ok. 150 000 sprzedanych egzemplarzy w języku czeskim, tłumaczenia na ponad 15 języków, adaptacja filmowa w 2016 roku; PL: „Niedoparki“, tłum. Julia Różewicz, wyd. Afera 2012), choć pracowała też z innymi autorami – między innymi Evą Papouškovą („Cílovníci“, „Vombat Jirka“, „Kosprda a Telecí“), Petrem Stančíkiem (seria „H<sub>2</sub>O“) czy Aleną Mornštajnovą („Strašidylko Stráša“). Jest również autorką scenariuszy filmowych, zajmuje się sztuką plastyczną i reżyserią (przykładowo trzy serie wieczorynek „O Kanafáskovi“, zrealizowane dla Telewizji Czeskiej w latach 2003–2011).

Galina Miklínová urodziła się w 1970 roku w Ostrawie. Ukończyła Wyższą Szkołę Artystyczno-Przemysłową w Pradze (Zakład Grafiki Filmowej i Telewizyjnej). Wykonała ilustracje do około pięćdziesięciu książek i zrealizowała ponad dziesięć filmów animowanych. Jej dynamiczny styl artystyczny stawia na nowoczesną stylizację bajkową, doskonale dopasowaną do głównego bohatera. Zazwyczaj jest nim sympatyczny urwis o absurdalnym poczuciu humoru, przyjmujący grę, fantazję i zabawę jako podstawowe jakości zaczerpnięte ze świata dziecka, zarazem jednak kierujący się tradycyjnym systemem wartości świata dorosłych, zgodnie z którym prawda i miłość z natury rzeczy dają w kość fałszowi i nienawiści.

„Ukazanie się w 2008 roku książki „Niedoparki“ było swoistym objawieniem: poeta i tłumacz Pavel Šrut miał wprawdzie już na swoim koncie pokaźny szereg publikacji dla dzieci, od »harmonijek« i poezji przez scenariusze wieczorynek aż po prace prozą, były to jednak w większości utwory drobne, fragmentaryczne. Przedstawienie więc przez niego szeroko zakrojonej powieści wykorzystującej elementy bajkowe i przygodowe, która w dodatku doczekała się następnych dwóch tomów, było sporym zaskoczeniem. W historii literatury czeskiej tak rozległą fabułę posiadały tylko przygody Mrówki Ferdy, a w późniejszych czasach kierowane do chłopców historie Szybkich strzał w dzielnicy Stínadla czy perypetie Bořika autorstwa Vojtěcha Steklača. »Niedoparki« zdobyły uznanie recenzentów i literackie laury, w końcu – choć nie od razu – przyciągnęły też spore zainteresowanie czytelników, które okazało się szczególnie cenne, bo nieopadające nawet po latach“, podsumowuje losy fenomenalnej trylogii powieściowej publicysta Pavel Mandys.



**Wybór książek przetłumaczonych na język polski w latach 2017–2020:**

**2016**

Lichožrouti navždy (Niedoparki na zawsze), przetłumaczone Julia Różewicz, wydawnictwo Afera, 2016